

- 8. APR. 1960

BYRÅ FOR AVISUTKLIPP
Ø. SLOTTSGT. 8 - OSLO
TLF. 42 04 25

Utklipp fra:

Bergens Tidende

Pol. tendens: Venstre

28-01-052

Scheie
Georg, sogneprest.

Sokneprest Scheie død

Sokneprest Georg Birger Scheie døde plutselig i går. I de siste uker har han vært syk, men var nå, etter hva han selv sa, langt på bedringens vei.

Allerede som gutt bestemte han seg til å bli prest, og han ble ikke bare prest, men en meget samvittighetsfull og god prest som hele sin prestetid følte ansvaret ved den hellige tjeneste. Han sa ofte til andre og seg selv at vi aldri måtte glemme at vi som prester, på en særegen måte, var Guds tjenere, derfor skulle alt vårt arbeid være slik at det kunne fremme Guds ære.

Han var meget ivrig tilhenger av fredssaken. Det var han ikke bare når det gjaldt krig eller fred, men han var det i all sin ferd. Han så det som en meget viktig oppgave å stifte fred hvor der var uenighet, det være seg mellom venner eller mellom ektemaker.

Et annet karakteristisk trekk ved sokneprest Scheie var at han aldri ville si noe ondt eller ufordelaktig om noe menneske. — Hadde han hørt noe som han syntes var mindre bra, brakte han det aldri videre.

Han hadde alltid sine meningers mot. Det han mente var rett kjempet han for. Selv om han sto alene, vek han ikke fra det han følte var rett. I så måte var han en meget god lutheraner, som levet etter Luthers ord om at det var farlig å handle mot sin samvittighet.

Da oxfordgruppebevegelsen kom til landet, ble han mektig grepet av dens tale om ledelse og lydighet. Han glemte senere aldri det han der fikk, og mange ganger når en eller annen sak skulle avgjøres kunne han si: «Kan vi ikke være stille en stund og be om Guds ledelse.» Og på ledelsen fulgte lydigheten.

Som ung ble han sekretær i Oslo KFUM, og mange av de unge han der kom i forbindelse med ble hans venner for livet.

Ungdomsarbeidet anså han som den viktigste del av prestearbeidet. Over alt hvor han var prest blir han husket som en god prest og sjelesørger som alltid og over alt, både i kirken og på tomannshånd, enten han møtte en familie i sorg eller glede, så det som sin plikt å bringe et bud fra vår himmelske far.

Han var på samme tid et menneske som fulgte interessert med i det som var oppe i tiden. Dette gjorde ham vidhjertet og forståelsesfull. Han møtte alle med en naturlig vennlighet og elskverdighet som skaffet ham venner over alt.

Det beste vi kan si om ham er at han var et godt menneske og en god prest. Slik vil han leve i mange taknemmelige menneskers minne.

Thor Grahl-Nielsen.

Sokneprest Scheie var født i Laksevåg 1. september 1888. Han ble student i 1906 og tok teologisk embetseksamen ved Universitetet i Oslo i 1913. Året etter ble han sekretær i Bergens Ynglingeforening, i 1918 stiftskapellan i Bjørgvin bispedømme og året etter landssekretær i Norges kr. ungdomsforbund. Fra 1921 til 1929 var han sokneprest i Nittedal, og kom så til Nykirkens menighet her i Bergen hvor han var residerende kapellan fra 1935 og sokneprest fra 1950 til han oppnådde aldersgrensen for to år siden.

Sokneprest Scheie hadde gjennom årene en lang rekke tillitsverv i forskjellige kristelige organisasjoner, bl.a. Israelsmisjonen. I en årrekke var han også formann i Bergens Ynglingeforening, der han ved 80-årsjubileet i 1955 ble utnevnt til æresmedlem.